

Урочисто відзначили 70-ту річницю Перемоги

Іван ГЛУШМАН

В Острозі 8 – 9 травня та напередодні, відбулись заходи з нагоди Дня пам'яті та примирення, а також 70-річчя закінчення Другої світової війни в Європі та Дня Перемоги над нацизмом. Цього року святкування було не менш масовим, ніж минулих років, але дещо змінилися акценти та підходи до ювілею. Перш за все, на повну силу заявив про себе загальноєвропейський у світі символ пам'яті та вшанування жертв Другої світової війни – стилізоване зображення червоного маку з чорним отвором у центрі. А ще ми не називали німецько-радянську війну Великою..., визволителями відтепер є і радянські воїни, і упівці, зникла георгіївська стрічка, думаю, що назавжди. Вважаю, що все це правильно й в дусі часу.

Щоб пам'ятали...

В Острозькій центральній районній бібліотеці 8 травня відбувся урок пам'яті «Уклін живим – загиблим слава». Розпочинаючи захід, ведуча, завідуюча відділом обслуговування ЦРБ Валентина Ліщук, нагадала, які свята відзначаються тепер. Для присутніх, а це в основному були учні загальноосвітніх шкіл міста, була показана відеопрезентація «Немеркнуче світло Великої перемоги». Кадри на екрані коментувала бібліотекар Марія Скибіцька. Вона зазначила, що Друга світова війна була великим глобальним конфліктом, у якому було задіяно 80% людства. Бойові дії велися на 2/3 територій тоді існуючих у світі держав. Також були наведені інші дані про найстрашнішу війну в історії людства, в тому числі, йшлося про війни, які відбувалися в рамках Другої світової війни (німецько-польську, радянсько-румунську, німецько-українську, німецько-радянську, радянсько-японську та ін.); втрати радянських військ, загибель українців, росіян та громадян інших держав; про участь українців у арміях інших країн, учасників тієї війни та ін. Також була

коротка розповідь про символ скорботи – червоний мак та гасло теперішніх святкувань «Пам'ятаємо та перемагаємо».

У другій частині заходу в ЦРБ було показано документальний

фільм «Війна. Український рахунок», а також соціально-патріотичну рекламу про Велику Перемогу, звучали пісні «Смуглянка» українською мовою у виконанні однієї з музичних груп і «Нас весна

не там зустріла» (знятий на Донбасі). Пісні українською мовою також звучали і перед уроком пам'яті. До свята було підготовлено книжкову виставку «Подвиг народу – подвиг безсмертя». Того ж дня на центральному майдані міста відбулась спільна міжконфесійна панахида за загиблими у Другій світовій війні. Аби взяти участь в заході, прийшло чимало людей, в основному це були працівники підприємств, установ

та організацій міста, громадські активісти, пенсіонери. Звісно, очікувалося, що на сцені-сходах, перед приміщенням районної ради, молитимуться представники всіх релігійних громад. Та цього чомусь не було. Прийшли спершу тільки священники УПЦ КП, трохи пізніше до них приєднався настоятель римо-католицького костелу в нашому місті о. Вітольд-Йосиф Ковалів.

Закінчення на 2 стор. >>>

Урочисто відзначили 70-ту річницю Перемоги

Тож все-таки захід можна назвати міжконфесійною панахидою. Але чому не було священика греко-католицької церкви, УПЦ (яку в народі називають московською церквою), протестантських – невідомо.

Ведуча заходу, начальник відділу культури і туризму виконкому Острозької міської ради Ольга Лозюк зазначила, що присутні прийшли не тому, що хтось сказав, не тому, що треба, а тому що є потреба молитися за упокій тих, хто в 1941 – 1945 роках, ціною власного життя виборов мир, переміг нацизм. Також було зазначено, що присутні будуть молитися й за теперішніх захисників Вітчизни, які зі зброєю в руках захищають від ворога нашу землю, за мир і злагоду в Україні нині. Вона запросила настоятелів храмів нашого міста та хор для проведення панахиди та молебня.

Очоловали богослужіння настоятель Свято-Миколаївської церкви, благочинний церков УПЦ КП Острозького району о. Юрій Лукашик та настоятель студентсько-викладацького храму Національного університету «Острозька академія» о. Василь Жуковський. Спільно з усіма також молилися за Україну, захисників Вітчизни і мир на землі настоятель храму Олександра Невського о. Володимир Шевчук та о. Богдан з академічного храму. Усі молилися за душі спочилих, невинно вбитих, закатованих, загинувших і воїнів Червоної армії – призваних і добровольців, вояків УПА, відомих і невідомих, українських силовиків у зоні АТО, за людей різних національностей та країн, за полеглих на полі бою, на фронті, у партизанських загонах, підпіллі, концентраційних таборах, тилу, згорілих у приміщеннях та печах таборів, загинувших під завалами і від вибухів бомб, які віддали своє життя за волю і незалежність української держави. Просили Бога та всіх святих поселити їх душі «в місті квітучім, в місті світлім, у покої, приєднати їх до праведників». Молилися за вічну пам'ять, спокій, царство небесне, життя безкінечне.

У своєму виступі Юрій Лукашик зазначив, що дуже багато треба, щоб виростити і виховати Людину, і вистачає лише миті, щоб забрати в неї життя. Здавалося, що та війна далеко і вже більше ніколи не буде на нашій землі лихоліття. Але сталося найгірше – нині розгорівся конфлікт на Донбасі, який торкнувся нас усіх. Хтось допомагає армії, інші зі зброєю в руках відстоюють територіальну цілісність і незалежність України на фронті. На завершення священик побажав присутнім миру, здоров'я, злагоди та Божого благословення.

інші заходи в школах, бібліотеках, на підприємствах, в установах та організаціях Острога. Про змагання зі стрільби в психоневрологічному інтернаті читайте на 8 стор.

Сімдесятитий травень маками розцвів

Як і впродовж останніх років, 9 Травня більшість острожан почала збиратися і формувати колону навпроти вузла зв'язку. О 9.30 вона в супроводі духового оркестру на чолі з прапорами вирушила проспектом Незалежності в напрямку Меморіалу слави. Дорогою туди до основної колони приєднувалися мешканці прилеглих вулиць. Чимало острожан очікували прибуття основної колони

вже біля Вічного вогню.

Там із самого ранку лунали записи мелодій воєнних років. Традиційно стояла почесна варта із вихованців військового ліцею. Трохи раніше до місця святкувань привезли міським автобусом з центру міста кількох ветеранів війни (цього року їх було ще менше, ніж минулого, а тим більше позаминулого). Вони традиційно зайняли свої місця ліворуч пам'ятника. Коли прибула основна колона, то там розмістили принесені на чолі колони державні синьо-

пройшло 70 років з того часу, коли прийшла велика Перемога. Нині ми з трепетом у душі повторюємо це слово, вкладаючи глибокий смисл в нього. Хотілося б сьогодні згадати всіх тих, воїнів Червоної армії, УПА, підпільників, партизанів, працівників тилу, які своєю працею, власним життям, кров'ю, здобули ту перемогу. Сьогодні політики хочуть розділити нашу Україну навпіл, на схід і захід, але їм це не вдасться. Тому що ми єдині. Ми знаємо, що наша держава єдина і неподільна. І кожна рана, в якому б то куточку вона не була, болить нас однаково в кожному регіоні. Тут серед нас знаходяться люди різного віку, є ветерани афганської війни, учасники АТО – молоді хлопці, але вже сивоголові. Вони на сході захищали і захищають нашу Батьківщину. Низький їм усім уклін. А всім присутнім бажаю міцного здоров'я, миру, злагоди та всілякого добра і менше біди. Слава Україні!

Ведучі зазначили, що мало залишилося учасників Другої світової війни. Нині ми з великою вдячністю і любов'ю гово-

римо про ветеранів. У живих продовжують кровоточити рани: у ветеранів, які втратили своїх друзів-однополчан, рідних і близьких, душі яких простріляні похоронками, у рано посивілих дітей війни, які не побачили своїх батьків і пережили пекло окупації. Вони дякували ветеранам і наголосили, що тільки той, хто пам'ятає минуле, вартий майбутнього. Вони закликали пам'ятати...

Під акомпанемент електропіаніно та саксофона було виконано Адажіо Альбініні й діти, схилившись над плитами, прикріпили до них маки.

Ведучі також закликали присутніх вклонитися усім полеглим, схилити голови в журбі й задумі, в молитві, пом'янути всіх, хто не повернувся з тієї проклятої для всього світу війни. Була оголошена хвилина мовчання. Після неї відбулося покладання квітів на могили визволителів. Першими це зробили міський голова Олександр Шикер та голова райдержадміністрації Віталій Ундір.

На мітингу пам'яті також виступала юна донька воїна АТО Софійка та ще донедавна луганчанка Наталя. Дівчата

Вітольд-Йосиф Ковалів акцентував увагу присутніх на тому, що ми спільно чекали 25 років, щоб разом молитися за всі жертви Другої світової війни, а не лише за загиблих під час німецько-радянської. Четверть століття знадобилося нашому суспільству, щоб усвідомити, що війна почалася в 1939 році. Ксьондз закликав молитися за всі жертви війни: і советських окупантів, і німецьких, і загиблих під час волинської різниці, і закатованих людей комуністами у 1940 – 1941 роках, еліти українського і польського народів в радянських таборах, і за жертви єврейського народу, який знав Голокосту, і за репресованих після війни, і воїнів АТО.

В кінці заходу Ольга Лозюк подякувала святым отцям за проведений молебень та панахиду, а також присутнім за щирі молитви. Вона побажала всім нам миру та всіляких гараздів.

Поряд зі згаданими заходами, в краєзнавчому музеї Державного історико-культурного заповідника м. Острога було відкрито виставку, присвячену 70-річчю Перемоги над нацизмом, де виставлено для огляду багато експонатів, пов'язаних із війною, визволенням Острожчини та всієї України, речі фронтовиків, їх світлин, а також речі, які використовують тепер в зоні АТО, фото захисників Вітчизни, волонтерів та багато іншого. Проводились також

жовтий стяг, а також прапори Острога і району. Поряд з ветеранами Другої світової війни стояли кілька воїнів АТО. Праворуч Вічного вогню місця зайняли представники влади міста та району.

Розпочався святковий захід поетичними рядками, які читали ведучі Ольга Лозюк та Андрій Дяков. В них йшлося про Україну, смерть її захисника, квітку – вічної пам'яті знак, Перемогу, після чого було оголошено про відкриття мітингу пам'яті, приуроченого 70-й річниці Перемоги у Другій світовій війні. Після виконання гімну виступив Острозький міський голова Олександр Шикер.

– Слава Україні!!! – присутні голосно відповіли «Героям слава». – Дорогі наші ветерани Другої світової війни, воїни афганці, учасники АТО, шановна громадо! Сьогодні ми зібрались на цьому місці вшанувати тих, хто своїм власним життям дав можливість жити мирно наступним поколінням. Війна. Її страшне крило опалило чийсь надії, мрії, однак не вдалося задумам тиранів завершити свою чорну справу. Наш багатостраждальний народ переміг в тій війні. Перемагав і в інших війнах. Багато воїнів не повернулося. Кожен із нас, стоячих тут, втратив у родині рідних та близьких. Сьогодні ми за покликанням серця прийшли сюди вшанувати пам'ять тих, хто в роки Другої світової війни поклав своє життя за наше світле майбутнє. Вже

підійшли до мікрофона з кульками-голубами, яких після виступу пустили в небо. Вони молили Бога за Україну, за мир, просили зупинити кровопролиття, смерть, повернути щасливе дитинство, злагоду. Після їх виступу діти прикріпили паперових голубів на плити-пам'ятники. На цьому мітинг пам'яті, приурочений 70-й річниці Перемоги у Другій світовій війні, було оголошено закритим. Та люди не поспішали розходитись. Вони фотографувались біля пам'ятника, Вічного вогню з ветеранами та дітьми. На виході з Меморіалу слави присутніх пригощали солдатською кашею, грав на баяні викладач музшколи у формі радянського воїна часів Другої світової війни, працювала виїзна торгівля. Сприяла святкуванню і погода. Вона того дня була теплою і сонячною. Тож відзначення 70-річчя Перемоги вже в історії. Триває болісний процес переосмислення минулого, ми повільно позбуваємося радянських міфів і стереотипів, намагаємося вивчити уроки минулого.

Організатори святкувань – виконком Острозької міської ради та відділ культури – висловлюють щирі подяку приватним підприємцям, які надали кошти, щоб приготувати традиційну солдатську кашу для учасників святкувань 70-ї річниці Великої перемоги – Неонілі Михайлівні Давидюк, Валентині Францівні Дранчук, Василю Ігоровичу Козіку. —■